

N:o 19.

Af Herr Johan August Hazelius: Angående ändring af 8:de, 9:de och 10:de kapiteln Giftermåls-balken.

Ehuru jag har anledning förmoda, att motion i samma syftning som denna i Andra Kammaren väckes, önskade jag, att äfven från denna Kammare en röst höjdes till undanrödjande af den orättvisa, som lagstiftningen skyddar, att mannen kan förstöra den af hustrun i boet införda förmögenhet, en orättvisa, som man kan djupt känna, utan att vara lagkunnig. De olyckliga verkningarne af denna lagstiftning, de verkligen upprörande följderna af denna mannens rätt, hvarigenom, i följd af mannens lättsinnighet, hustru och barn kunna lemnas till rof för nöd och elände, utan att sådant kan på något sätt af hustrun förhindras, äro så allmänt kända, ställas så ofta inför våra ögon, att de synas mig böra fästa lagstiftande faders allvarliga uppmärksamhet. Att detta den ena makans beroende af den andres bristande vilja eller förmåga att vårda hvad hon egt eller förvärfver, alldeles icke är något vilkor för den ömmaste äktenskapliga lycka, ligger redan i sunna förnuftets ljus, äfven om det ej vore bestyrkt af många andra lands lagstiftning, der detta bergende ej finnes. Tvärtom, huru mycken jordisk lycka har ej blifvit för allo spilld just genom denna mannens grymma herrskarerätt att efter godtycke förfoga öfver hustruns gods i löst och fast?

Under förmodan att de upprepade bemödanden, hvilka länge skett för att verka lagförändring i denna syftning, lyckats bilda en så stark mening, att då hon nu återigen klappar på Lag-Utskottets port, hon äfven icke skall förfela att klappa på de innevarandes hjertan — anhåller jag att få göra mig till målsman för de många framtida olycksbarn, som den nuvarande lagstiftningen, om den finge fortfara, skulle framkalla, och begär derföre på deras vägnar att lagen må skydda hustruns naturliga rätt, i hvad stånd hon vara må, att utan hinder af mannens

sämre vanor och böjelser få för sig och barn njuta frukt af hvad som hennes är eller hvad hon genom eget arbete förvärfver.

Hemställer derföre,

att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i 8, 9, 10 kapitlen i Giftermåls-balken, att den egendom, lös eller fast, hustru före äktenskapet egt eller efter detsamma ärfver eller förvärfver, må förblifva hennes enskilda tillhörighet, deröfver hon allena, oke mannen, eger förfoga, och att, der far eller förmyndare finner sådant nödigt, qvinna i arf eller gåfva tillfallen egendom må, oberoende af hennes blifvande äktenskap, ställas under mannens vård eller förvaltning sålunda, att blott afkastningen af samma egendom må till boet utgå.

För den händelse att Lag-Utskottet icke skulle medhinna uppgöra förslag till de i detta afseende erforderliga lagförändringar, anhåller jag,

Riksdagen måtte besluta underdånig framställning, att Kongl. Maj:t behagade till en blifvande Riksdag öfverlemna förslag till de ändringar i lagen, som ändamålet fordrar.

Joh. Aug. Hazelius.